

Shalom!

Relationships are the most important thing in life. Yeshua associated relationships with the commandments - the most important relationship points upward toward the Almighty and the second is a horizontal move, one to another:

Mark 12:28 *Then one of the scribes came, and having heard them reasoning together, perceiving that He had answered them well, asked Him, "Which is the first commandment of all?" 29 Yeshua answered him, "The first of all the commandments is: 'Hear, O Israel, יהוה your Elohim, יהוה is one. 30 'And you shall love יהוה your Elohim with all your heart, with all your soul, with all your mind, and with all your strength.' This is the first commandment. 31 "And the second, like it, is this: 'You shall love your neighbor as yourself.' There is no other commandment greater than these."*

From the beginning, the Almighty has been in the business of reconciling broken relationships. In Bereshith/Genesis 45, we read a very moving and emotional account of reconciliation and the reunification of the sons of Ya'acov after 22 years of separation. A lot of water has passed under the bridge, and we can only imagine the guilt and anguish the brothers carried as they continued their dark secret in front of an inconsolable father. But יהוה has decided it is time for a breakthrough. Through Yosef, He will show us that the key to being reconciled to those who have deeply hurt us is our attitude. Normally, someone who is hurt to the degree that Yosef was, would become angry, bitter and hostile. They may desire revenge. But the Scriptures warn against a bitter root:

Hebrews 12:14 *Pursue peace with all people, and holiness, without which no one will see Adonai: 15 looking carefully lest anyone fall short of the grace of Elohim; lest any root of bitterness springing up cause trouble, and by this many become defiled*

A "root" is easy to pull out of the ground when the plant is young, but if it is allowed to grow for years, it becomes almost impossible to be completely eliminated. Yosef made the choice to forgive his brothers and trust יהוה and His justice. To forgive means that you choose to absorb the pain and loss caused by the other person. The sinner is released, even though he doesn't deserve it. And isn't forgiveness costly for the one doing the forgiving? What happened when יהוה forgave us our sins through Messiah? Yeshua had to pay the

Shalom!

Relaties zijn het belangrijkste in het leven. Yeshua bracht relaties in verband met de geboden - de belangrijkste relatie wijst omhoog naar de Almachtige en de tweede is een horizontale beweging, van de een naar de ander:

Marcus 12:28 *Toen kwam een van de Schriftgeleerden en nadat hij hen samen had horen redeneren en bemerkte dat Hij hen goed had geantwoord, vroeg hij Hem: "Wat is het eerste gebod van alle?" 29 Yeshua zei hem: "Het eerste van alle geboden is: 'Hoor, Israëel, je Elohim, de HEERE is één. 30' En je zult de HEERE, je Elohim, liefhebben met heel je hart, met heel je ziel, met al je geest en met al je kracht.' Dit is het eerste gebod. 31 "En het tweede is als volgt: 'Je zult je naaste liefhebben als jezelf.' Er is geen ander gebod dat groter is dan deze. "*

Vanaf het begin is de Almachtige bezig geweest met gebroken relaties te herstellen. In Bereshith/Genesis 45 lezen we een zeer aangrijpend en emotioneel verslag van verzoening en hereniging van de zonen van Ya'acov na 22 jaar scheiding. Er is veel water onder de brug gepasseerd en we kunnen ons alleen maar de schuld en de angst voorstellen die de broers droegen toen ze hun duistere geheim voortzetten tegenover een ontroostbare vader. Maar de HEERE heeft besloten dat het tijd is voor een doorbraak. Door Yosef zal Hij ons laten zien dat onze houding de sleutel is tot verzoening met hen die ons diep hebben gekwetst. Normaal gesproken zou iemand die gekwetst is in de mate zoals Yosef was, boos, verbitterd en vijandig worden. Men kan wraak verlangen. Maar de Schrift waarschuwt voor een bittere wortel:

Hebreeën 12:14. *Streef naar vrede met alle mensen en heiligheid, zonder dewelke niemand Adonai zal zien: 15 wees oplettend, opdat niemand tekortschiet in de genade van Elohim; opdat geen enkele wortel van bitterheid opschiet die problemen veroorzaakt, en daardoor velen verontreinigd worden*

Een "wortel" is gemakkelijk uit de grond te trekken als de plant jong is, maar als hij jaren mag groeien, wordt het bijna onmogelijk om hem volledig weg te krijgen. Yosef maakte de keuze om zijn broers te vergeven en op de HEERE en zijn gerechtigheid te vertrouwen. Vergeven betekent dat je ervoor kiest om de pijn en het verlies op te vangen dat door de ander veroorzaakt is. De zondaar wordt vrijgelaten, hoewel hij het niet verdient. En is vergeving niet duur voor degene die vergevingsgezind is? Wat gebeurde er toen de HEERE ons onze zonden vergaf door middel van de Messias? Yeshua moest de

penalty in order for us to obtain our freedom. Yeshua told a parable on forgiveness: Matthew 18:21-35. Note from the parable that Yeshua implies that just as we are forgiven by the Father, so we must forgive others from our hearts. When people sin against us, we must forgive them before forgiveness from יהוה can be granted to us:

Matthew 6:14 "For if you forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive you. 15 "But if you do not forgive men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

Yeshua taught: And forgive us our debts, As we forgive our debtors. (Matthew 6:12)

So how was Yosef able to hold on to this forgiving attitude through each trying experience? It is really very simple. He was completely submitted to His Creator, his sovereign authority. יהוה was the absolute focus of his life. Many of us have the Almighty as only "one part" of our life...just a spoke in the wheel of our existence. But He needs to be the "hub"! If we are "in Him", everything about our lives should revolve around Him. Then He will be the "hub" not just one of the "spokes!"

Following are some examples where Yosef made Elohim the "hub" of his life, never caving into the lusts of the flesh or pride:

- When Potiphar's wife tried to seduce him - Bereshith/Genesis 39:9 ...How then can I do this great wickedness, and sin against Elohim?"
- When he spoke to the baker and the cupbearer concerning their dreams - 40:8 ... "Do not interpretations belong to Elohim? Tell them to me, please."
- When he was called before Pharaoh to interpret his dreams - 41:16 So Yosef answered Pharaoh, saying, "It is not in me; Elohim will give Pharaoh an answer of peace."
- And as Yosef gave Pharaoh the interpretation, he used the name of Elohim 4 times to emphasize it was Elohim who was telling Pharaoh what was about to happen - 41:25 Then Yosef said to Pharaoh, "...Elohim has shown Pharaoh what He is about to do: ... the seven good heads are seven years... seven years of famine...32 "And the dream was repeated to Pharaoh twice because the thing is established by Elohim, and Elohim will shortly bring it to pass.
- When Yosef's wife bore him two sons, he gave them names which bore witness to Elohim's faithfulness. 41:51 Yosef called the name of the firstborn Manasseh: "For Elohim has made me forget all my toil and all my father's house." 52 And the name of the second he called Ephraim:

boete betalen opdat wij onze vrijheid zouden verkrijgen. Over vergeving vertelde Yeshua een gelijkenis: Matthew 18:21-35. Merk uit de gelijkenis op dat Yeshua suggereert dat we, net zoals wij door de Vader worden vergeven, zo ook anderen vanuit ons hart moeten vergeven. Wanneer mensen tegen ons zondigen, moeten we hen vergeven voordat de HEERE aan ons vergeving kan verlenen:

Mattheüs 6:14 "Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. 15" Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven.

Yeshua leerde: En vergeef ons onze schulden, zoals wij onze schuldenaren vergeven. (Mattheüs 6:12)

Dus hoe kon Yosef deze vergevensgezinde houding vasthouden bij elke moeilijke ervaring? Het is echt heel simpel. Hij was volledig onderworpen aan zijn Schepper, aan zijn soevereine autoriteit. De HEERE was de absolute focus van zijn leven. Velen van ons hebben de Almachtige slechts als "een deel" van hun leven ... slechts als een spaak in het wiel van ons bestaan. Maar Hij moet de "naaf" zijn! Als we "in Hem" zijn, zou alles in ons leven rond Hem moeten draaien. Dan zal Hij de "naaf" zijn en niet slechts een van de "spaken!"

Hier volgen enkele voorbeelden waarin Yosef van Elohim het "middelpunt" van zijn leven maakte; zich nooit met de lusten van het vlees of trots ging bezighouden:

- Toen Potifars vrouw hem probeerde te verleiden - Bereshith/Genesis 39:9 ... *Hoe kan ik dan deze grote verdorvenheid doen en zondigen tegen Elohim?*"
- Toen hij tegen de bakker en de schenker sprak over hun dromen - 40:8 ... "horen interpretaties niet bij Elohim? Vertel ze mij alstublieft. "
- Toen hij voor Farao werd geroepen om zijn dromen te interpreteren - 41:16 Toen antwoordde Jozef Farao en zei: "Het is niet in mij; Elohim zal Farao een antwoord van shalom geven."
- En toen Yosef Farao de uitleg gaf, gebruikte hij de naam van Elohim 4 keer om te benadrukken dat het Elohim was die Farao vertelde wat er zou gaan gebeuren - 41:25 Toen zei Jozef tot Farao: "Elohim heeft Farao getoond wat Hij op het punt staat te doen: ... de zeven goede aren zijn zeven jaar ... zeven jaar van hongersnood ... 32 "En de droom werd tweemaal aan de farao herhaald, omdat de zaak door Elohim is vastgesteld, en Elohim zal het binnenkort doen gebeuren.
- Toen de vrouw van Jozef hem twee zonen baarde, gaf hij hun namen die van Elohim's getrouwheid getuigen. 41:51 Yosef noemde de naam van de eerstgeborene Manasse: "Want Elohim heeft me al mijn moeite en heel mijn vaders huis doen vergeten." 52 En de naam van de tweede noemde

"For Elohim has caused me to be fruitful in the land of my affliction."

- When Yosef's brothers came to buy grain, Yosef disguised himself, but he did not hide his relationship with Elohim - 42:18 *Then Yosef said to them the third day, "Do this and live, for I fear Elohim"*
- When the brothers return with Benjamin, Yosef still refers to Elohim - 43:29 *Then he lifted his eyes and saw his brother Benjamin...And he said, "Elohim be gracious to you, my son."*
- And Yosef's steward tells the brothers obviously what Yosef has told him to say - 43:23 *But he said, "Peace be with you, do not be afraid. Your Elohim and the Elohim of your father has given you treasure in your sacks*

It just goes on and on with Yosef proving that Elohim is the hub of his life:

- Bereshith 45:5 *"But now, do not therefore be grieved or angry with yourselves because you sold me here; for Elohim sent me before you to preserve life.*
- Bereshith 45:7 *"And Elohim sent me before you to preserve a posterity for you in the earth, and to save your lives by a great deliverance.*
- Bereshith 45:8 *"So now it was not you who sent me here, but Elohim; and He has made me a father to Pharaoh, and lord of all his house, and a ruler throughout all the land of Egypt.*
- Bereshith 45:9 *"Hurry and go up to my father, and say to him, 'Thus says your son Yosef: "Elohim has made me lord of all Egypt; come down to me, do not tarry.*

Yosef saw Elohim in every circumstance in his life...the good, the bad, the unfair... absolutely everything!

As another example, consider Rav Sha'ul (Paul). Literally, he was a prisoner of Caesar, yet he consistently referred to himself as "Shaul, a prisoner of Messiah Yeshua."

Philemon 1:1 *Sha'ul, a prisoner of Messiah Yeshua, and Timothy our brother...*

Yes, Rome had unfairly thrown Sha'ul in prison, but Sha'ul understood that it was all part of יהוה's plan to bring ultimate glory to Himself. Sha'ul knew that he could trust his Master. He also knew that the Almighty does not make mistakes! Ultimately, his imprisonment would magnify the Kingdom! Like Yosef, Sha'ul was a witness to Elohim wherever he was:

Acts 16:25 *But at midnight Sha'ul and Silas were praying and singing hymns to Elohim, and the prisoners were listening to them. ...*

hij Efraim: "Want Elohim heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land van mijn verdrukking."

- Toen Yosef 's broers kwamen om graan te kopen, vermomde Yosef zich, maar hij verborg zijn relatie met Elohim niet - 42:18 *Toen zei Yosef tot hen op de derde dag: "Doe dit en leef, want ik ben bang voor Elohim"*
- Wanneer de broers terugkeren met Benjamin, verwijst Yosef nog altijd naar Elohim - 43:29 *Dan hief hij zijn ogen op en zag zijn broer Benjamin ... En hij zei: "Elohim, zij u genadig, mijn zoon."*
- En de rentmeester van Yosef vertelt de broeders duidelijk wat Jozef hem gezegd heeft te zeggen - 43:23 *Maar hij zei: "Vrede zij met u, wees niet bang, uw Elohim en de Elohim van uw vader heeft u een schat in uw zakken gegeven*

Het gaat zo maar door en Yosef bewijst dat Elohim het middelpunt van zijn leven is:

- Bereshith 45:5 *"Maar nu, wees daarom niet bedroefd of boos op uzelf, omdat u mij naar hier hebt verkocht, want Elohim heeft mij vóór u gezonden tot levensbehoud.*
- Bereshith 45:7 *"En Elohim heeft mij vóór u gezonden om een nageslacht voor u op de aarde te behouden en om uw leven te redden door een grote bevrijding.*
- Bereshith 45:8 *"Dus was het nu niet jij die mij hierheen stuurde, maar Elohim, en Hij heeft me een vader voor farao en heer van heel zijn huis en een heerser in heel Egypte gemaakt.*
- Bereshith 45:9 *"Haast u en ga op naar mijn vader en zeg hem: 'Zo zegt uw zoon Yosef: "Elohim heeft mij tot een heer over heel Egypte gemaakt; kom naar me toe, wacht niet.*

Jozef zag Elohim in elke omstandigheid in zijn leven ... de goede, de slechte, de oneerlijke ... absoluut in alles!

Nog een voorbeeld; denk aan Rav Sha'ul (Paulus). Letterlijk, was hij een gevangene van Caesar, maar toch noemde hij zichzelf consequent "Sha'ul, een gevangene van Messias Yeshua".

Filemon 1:1 *Sha'ul, een gevangene van Messiah Yeshua, en Timotheüs, onze broer ...*

Ja, Rome had Sha'ul onterecht in de gevangenis gegooid, maar Sha'ul begreep dat het allemaal deel uitmaakte van het plan van de HEERE om de hoogste eer aan Zichzelf te brengen. Sha'ul wist dat hij zijn Meester kon vertrouwen. Hij wist ook dat de Almachtige geen fouten maakt! Uiteindelijk zou zijn gevangenschap het Koninkrijk groot maken! Net als Yosef was Sha'ul een getuige van Elohim, eender waar hij was:

Handelingen 16:25 *Maar tegen middernacht waren Sha'ul en Silas aan het bidden en lofzangen voor Elohim aan het zingen, en de gevangenen luisterden naar hen. ...*

Now, back to Yosef. When Yosef's brothers reached the point of brokenness, he did not continue to crush them any longer. In a private moment, he revealed himself to his brothers. He wept so loudly...his brothers had heard him weep once before (42:21) when they had so cruelly rejected him in the pit. Now, Yosef's gentle words revealed his clear intention for reconciliation. In fact, he did not just say, "I am Yosef," but "I am Yosef, your brother, whom you sold into Egypt." Yosef remembered their sin, but was ready to be reconciled with his brothers:

Bereshith/Genesis 45:1 *Then Yosef could not restrain himself before all those who stood by him, and he cried out, "Make everyone go out from me!" So no one stood with him while Yosef made himself known to his brothers. 2 And he wept aloud, and the Egyptians and the house of Pharaoh heard it. 3 Then Yosef said to his brothers, "I am Yosef; does my father still live?" But his brothers could not answer him, for they were terrified in his presence. 4 And Yosef said to his brothers, "Please come near to me." So they came near. Then he said: "I am Yosef your brother, whom you sold into Egypt."*

Yosef goes on to reassure them and speak to them about Elohim's hand in it all, the coming famine, his plans to bring them to Egypt, and a message for their father. Yosef weeps over them and kisses them...only after all of these things...finally, the brothers speak:

Bereshith/Genesis 45:15 ...after that his brothers talked with him.

Let the restoration of the family begin!!

I looked for a modern day inspirational story about forgiveness between brothers. I hope you enjoy the following, author unknown:

This is a story of two brothers who lived side by side on their own farms for many years, until one day, a foolish argument caused a rift between them. This was the first serious disagreement the brothers had in all of their 50 years. Up until that day, they always worked their fields together, shared knowledge and produce, and lent a helping hand to one another in times of need.

The fight began over a small misunderstanding, which can sometimes happen, but the dispute dragged on and became an angry exchange of words, followed by weeks of silence.

One day, there was a knock on the older brother's door. When he opened it, he was facing an old, bearded carpenter, holding a toolbox. "I could sure use some work, sir" said the stranger. "Do you need

Nu, terug naar Yosef. Toen de broers van Yosef het punt van gebrokenheid bereikten, bleef hij ze niet langer teneerdrukken. In een privémoment openbaarde hij zichzelf aan zijn broers. Hij huilde zo hard ... zijn broers hadden hem een keer eerder horen wenen (42:21) toen ze hem zo wreed in de put hadden afgewezen. Nu onthulden de vriendelijke woorden van Yosef zijn duidelijke intentie tot verzoening. In feite zei hij niet alleen: "Ik ben Yosef", maar "Ik ben Yosef, jullie broer, die jullie in Egypte hebt verkocht." Yosef herinnerde zich hun zonde, maar was klaar om met zijn broers verzoend te worden:

Bereshith/Genesis 45:1 *Toen kon Jozef zich niet bedwingen voor allen die bij hem stonden, en hij riep uit: "Laat iedereen van mij weggaan!" Dus stond er niemand bij hem terwijl hij zich aan zijn broers bekend maakte. 2 En hij weende hardop, en de Egyptenaren en het huis van Farao hoorden het. 3 Toen zei Jozef tegen zijn broers: "Ik ben Jozef, leeft mijn vader nog?" Maar zijn broers konden hem niet antwoorden, want ze waren doodsbang in zijn aanwezigheid. 4 En Jozef zei tegen zijn broers: "Kom alstublieft nader tot mij." Dus kwamen ze nader. Toen zei hij: "Ik ben Yosef, jullie broer, die jullie in Egypte hebt verkocht."*

Yosef gaat verder met hen gerust te stellen en praat over Elohim's hand in alles, over de komende hongersnood, over zijn plannen om hen naar Egypte te brengen en geeft een boodschap mee voor hun vader. Yosef huilt over hen en kust hen ... alleen na al deze dingen ... aan het eind spreken de broers:

Bereshith/Genesis 45:15 ... daarna spraken zijn broers met hem.

Laat het herstel van het gezin beginnen !!

Ik zocht naar een hedendaags inspirerend verhaal over vergeving tussen broers. Ik hoop dat je geniet van het volgende, auteur is onbekend:

Dit is een verhaal van twee broers die vele jaren naast elkaar op een eigen boerderij leefden, tot op een dag een dwaze ruzie een breuk tussen hen veroorzaakte. Dit was het eerste serieuze meningsverschil dat de broers in al hun 50 jaar hadden. Tot die dag bewerkten ze hun velden altijd samen, deelden ze kennis en producten en gaven ze elkaar in tijden van nood een helpende hand. Het conflict begon over een klein misverstand, wat soms kan gebeuren, maar het geschil sleepte zich voort en werd een boze woordenwisseling, gevolgd door weken stilte.

Op een dag werd er op de deur van de oudere broer geklopt. Toen hij die opende, stond hij tegenover een oude, bebaarde timmerman, met een gereedschapskist. "Mijnheer, ik zou wat werk kunnen gebruiken," zei de

any repairs on your farm?"

"Yes", replied the brother. "I've got a job for you. Across the creek, there's a farm that happens to belong to my younger brother. Until recently, the whole area between our homes was green, but then he changed the creek's path, making it into a border between us. I'm sure he did that for spite, but I'll show him..." said the older brother. "You see those trees by the barn? I want you to turn them into a 10-foot tall fence. I never want to see his face again."

The old carpenter thought quietly to himself for a few minutes and eventually said, "I see."

The farmer helped the carpenter carry his tools and the wood, and then drove off to the city on some errands. When he came back in the evening, the old carpenter had finished. Upon arriving at the creek, the older brother was stunned. His eyes were bulging out, and he couldn't utter a single word.

Where a fence should have been standing, a bridge now stood. A quaint and special bridge, truly a work of art, with an intricately carved banister. At the same time, the younger brother happened to come to the same spot. He rushed over the bridge and embraced his older brother, and said, "You're something special...building a bridge, after all I've said and done!" While both brothers were hugging, the old carpenter collected his tools and started walking away. The brothers turned to him and said, "Please, stay for a few more days - we have more things that need fixing."

"I would have loved to stay, kind sirs," said the carpenter. "But I have many more bridges to build and things to fix in other places..."

And one more thing...a modern day reconciliation between "the cousins" - [Coming together](#)

Shabbat Shalom!
Ardelle

vreemdeling. "Valt er wat te repareren op uw boerderij?" "Ja", antwoordde de broer. "Ik heb een baan voor je. Aan de overkant van de beek, is er een boerderij die toevallig bij mijn jongere broer hoort. Tot voor kort was het hele gebied tussen onze huizen groen, maar toen veranderde hij de loop van de beek, waardoor het een grens tussen ons werd. Ik weet zeker dat hij dat deed uit wrok, maar ik zal hem eens wat laten zien ... "zei de oudere broer. "Zie je die bomen bij de schuur? Ik wil dat je ze in een 10-meter hoge omheining verandert, ik wil zijn gezicht nooit meer zien."

De oude timmerman dacht enkele minuten stil bij zichzelf en zei uiteindelijk: "Ik begrijp het."

De boer hielp de timmerman zijn gereedschap en het hout te dragen en reed toen voor enkele boodschappen naar de stad. Toen hij 's avonds terugkwam, was de oude timmerman klaar. Toen hij bij de beek aankwam, stond de oudere broer versteld. Zijn ogen puilden uit en hij kon geen enkel woord uitbrengen.

Waar een hek had moeten staan, stond er nu een brug. Een bijzondere en speciale brug, echt een kunstwerk, met een ingewikkeld gesneden leuning. Tegelijkertijd kwam de jongere broer toevallig op dezelfde plek. Hij snelde over de brug en omhelsde zijn oudere broer en zei: "Jij bent me iets apart ... een brug bouwen, na alles wat ik heb gezegd en gedaan!"

Terwijl beide broers elkaar knuffelden, verzamelde de oude timmerman zijn gereedschap en begon weg te gaan. De broers richtten zich tot hem en zeiden: "Blijf alstublieft nog een paar dagen - we hebben nog meer dingen die moeten worden hersteld."

"Ik had graag willen blijven, vriendelijke heren," zei de timmerman, "maar ik heb nog veel meer bruggen te bouwen en dingen te repareren op andere plaatsen ..."

En nog een ding ... een hedendaagse verzoening tussen "de neven en nichten" - [Coming together](#)

Shabbat Shalom!
Ardelle